

ISAAK TOTRIKA
ZIORTZAN MONJE

1

Mutil gazte jatorra
gorputzez liraina
-ez bihotzez haina-
Jaungoikoak apropos
Beretzat egina.
Gero ta biziago
barru irakina,
argitu jakon arte
grazi eragina:
"Emakumea ez da
bakarrik birjina".

2

Gazterik egin behar
betiko aukera,
begira aurrera;
bakotxak erabagi
zer izan norbera.
Aukeratzen dauana
da Jainkoa Bera,
baietz erantzutea
da kristau jarrera;
jokatzen dana ez da
gitxi gora behera.

3

La Olivan hasten da
bere historia,
-kaiolan txoria
bere kautan pentsatzen:
Hau dok ganoria!
Baina ez dau galduko
bere umoria,
hantxe aurkituko dau
al txor dotoria:
Isaak hor bizi da
kantatzen "gloria".

4

Zistertarren artean
hezi ta hazia,
-monjen errazia-
zintzoak beti dauka
Jaunaren grazia.
Laster hartu deutsoe
onaren trazia,
kostata, baina bertan
hartu dau plazia;
monjetzat ez da nahiko
bakarrik jantzia.

5

La Oliva itzita
Ziortza auzora,
benetan gustora!
Sartu eta bertatik
betiko arlora.
Helburua beteaz:
Ora et labora:
"Gaez eta egunez
Jainkoa gogora,
irabazi ez danik
ez sartu ahora"

6

Monje hutsa izan nahi
eta ez abade,
baina ez da jabe:
Nagusiak abade
erabagi dabe.
Hatxur eta liburu
hor dabil jo ta ke,
esana egiteko
dago, gatx bada be:
"Nahiz monje, nahiz abade
ni beti mirabe"

7

Lehengo baten monje ta
gaur diakonutza,
bazoaz goruntza;
lastertxo abadetza ...
ez da kontu hutsa.
Zaindu irribarrea
ta ez munduz kutsa,
hor ta hemen bizitza
beti da kurutzta;
hau zer dan ez dakizu;
mundu harroputza.